

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลผลการวิจัย เรื่อง การปฏิบัติตามนโยบายทำให้ระบบงบประมาณแบบแผนงาน รพทก. ของกองทัพบก ตามหัวข้อต่อไปนี้คือ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผลการทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และคำสัมภาษณ์

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรที่สังกัดอยู่ในสำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพบก ที่มียศตั้งแต่ร้อยตรีขึ้นไปถึงพลตรี จำนวนทั้งหมด 148 คน คิดเป็นร้อยละร้อยของประชากรที่ต้องการศึกษา ประกอบด้วยเพศแบ่งเป็น (ตารางที่ 1) เพศชาย 98 คน (66.2 %) เพศหญิง 50 คน (33.8 %) อายุ (ตารางที่ 2) แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ต่ำกว่า 32 ปี 52 คน (35.1 %) อายุปานกลางระหว่าง 33-46 ปี 62 คน (41.9 %) ระดับสูงคือ 47 ปีขึ้นไป 34 คน (23.0 %) การศึกษา (ตารางที่ 3) แบ่งเป็นต่ำกว่าปริญญาตรี 9 คน (6.1 %) ปริญญาตรี 115 คน (77.7 %) และปริญญาโท 24 คน (16.2 %) ระดับชั้นยศ (ตารางที่ 4) แบ่งออกเป็นระดับล่าง คือ ร้อยตรี-ร้อยเอก 53 คน (35.8 %) ระดับปานกลางคือ พันตรี-พันโท 56 คน (37.8 %) ระดับสูงคือ พันเอก-พลตรี 39 คน (26.4 %) อายุราชการ (ตารางที่ 5) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือระดับต่ำกว่า 10 ปี 48 คน (32.4 %) ระดับปานกลางระหว่าง 11-20 ปี 61 คน (41.2 %) และระดับสูงกว่า 21 ปีขึ้นไป 39 คน (26.4 %) ประสบการณ์ด้านปลัดบัญชาการ (ตารางที่ 6) แบ่งออกเป็นระดับต่ำกว่า 10 ปี 56 คน (37.8 %) ระดับปานกลางระหว่าง 11-20 ปี 53 คน (35.8 %) และระดับสูงกว่า 21 ปีขึ้นไป 39 คน (26.4 %) แผนกกองที่สังกัด (ตารางที่ 7) แบ่งออกเป็น กองธุรการ 13 คน (8.8 %) กองงบประมาณ 34 คน (23.0 %) กองบัญชี 29 คน (19.6 %) กองจัดการ 17 คน (11.5 %) กองตรวจสอบและวิเคราะห์ 18 คน (12.2 %) กองการจัดหน่วย 16 คน (10.8 %) และศูนย์ดำเนินการวิธีข้อมูล 21 คน (14.2 %)

โดยสรุปส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 33-46 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีชั้นยศอยู่ระหว่าง พันตรี-พันโท มีอายุราชการระหว่าง 11-20 ปี

และประสบการณ์ด้านปลัดบัญชีระหว่าง 11-20 ปี และส่วนใหญ่มักตั้งอยู่ในแผนกงบประมาณ
ของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	99	66.2
หญิง	50	33.8
รวม	148	100.0

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 32 ปี	52	35.1
32 ปี - 46 ปี	62	41.9
สูงกว่า 46 ปี	34	23.0
รวม	148	100.0

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	6.1
ปริญญาตรี	115	77.7
ปริญญาโท	24	16.2
รวม	148	100.0

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามชั้นยศ

ระดับชั้นยศ	จำนวน	ร้อยละ
ร้อยตรี-ร้อยเอก	53	35.8
พันตรี-พันโท	56	37.8
พันเอก-พลตรี	39	26.4
รวม	148	100.0

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ปี	48	32.4
11-20 ปี	61	41.2
21 ปีขึ้นไป	39	26.4
รวม	148	100.0

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามประสบการณ์ด้านปลัดบัญชี

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ปี	56	37.8
11 - 20 ปี	53	35.8
21 ปีขึ้นไป	39	26.4
รวม	148	100.0

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามแผนก

แผนก/กอง	จำนวน	ร้อยละ
กองธุรการ	13	8.8
กองงบประมาณ	34	23.0
กองบัญชี	29	19.6
กองจัดการ	17	11.5
กองตรวจสอบและวิเคราะห์	18	12.2
กองการจัดหน่วย	16	10.8
ศูนย์กรรมวิธีข้อมูล	21	14.2
รวม	148	100.0

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน

การแสดงความเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นปัญหา ในการปฏิบัติตามนโยบายให้ใช้ระบบงบประมาณแบบแผนงาน (รพทง.) ตามคำสั่ง กท ที่ 870/32 ลง 31 ต.ค. 32 ผู้วิจัยได้กำหนดให้ขอบเขตของการศึกษาว่าปัญหาที่เกิดขึ้น แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม

- 1) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากตัวนโยบาย
- 2) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงาน คือ สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก
- 3) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก
- 4) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แต่ละกลุ่มปัญหาผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้คือ

กลุ่มปัญหาที่เกิดจากตัวนโยบาย ตั้งสมมติฐานไว้ 5 ข้อ

กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงาน ตั้งสมมุติฐานไว้ 5 ข้อ

กลุ่มปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ตั้งสมมุติฐานไว้ 4 ข้อ

กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งสมมุติฐานไว้ 6 ข้อ

ในแต่ละสมมุติฐาน ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามเพื่อสอบถามทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีคำถามตั้งแต่ 3 ข้อ ถึง 5 ข้อ และได้กำหนดคะแนนเพื่อจัดระดับการเป็นปัญหาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นปัญหาสูง กับกลุ่มที่เป็นปัญหาต่ำ โดยคิดคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามของแต่ละสมมุติฐาน

ผลของการแสดงความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง และการทดสอบสมมุติฐานรายละเอียด ดังนี้คือ

- 1) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากตัวนาย ๗ มีความเป็นปัญหาสูงทุกข้อ และผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่าข้อมูลที่รวบรวมได้ยอมรับสมมุติฐานทุกข้อ
- 2) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงาน มีความเป็นปัญหาสูง 4 ข้อ เป็นปัญหาต่ำ 1 ข้อ และผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าข้อมูลที่รวบรวมได้ ยอมรับสมมุติฐาน 4 ข้อ และปฏิเสธสมมุติฐาน 4 ข้อ
- 3) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความเป็นปัญหาสูง 1 ข้อ เป็นปัญหาต่ำ 3 ข้อ ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่าข้อมูลที่รวบรวมได้ยอมรับสมมุติฐาน 1 ข้อ และปฏิเสธสมมุติฐาน 3 ข้อ
- 4) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความเป็นปัญหาสูง 1 ข้อ เป็นปัญหาต่ำ 5 ข้อ ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่าข้อมูลที่รวบรวมได้ยอมรับสมมุติฐาน 1 ข้อ และปฏิเสธสมมุติฐาน 5 ข้อ

ต่อไปจะให้รายละเอียดที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ การทดสอบสมมุติฐานของแต่ละกลุ่มปัญหาโดยจะแยกอธิบายรายละเอียดของกลุ่มที่เป็นปัญหาต่ำทั้งหมดก่อนจากนั้นตามด้วยกลุ่มที่เป็นปัญหาสูง

กลุ่มที่เป็นปัญหาต่อหรือผลการทดสอบปฏิเสธสมมุติฐานมีรายละเอียดดังนี้คือ

1) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่ปฏิบัตินโยบายฯ ในที่นี้คือ สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานประมาณของกองทัพบก มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำงบประมาณของกองทัพบก ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานว่าสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ขาดการวางแผนเตรียมการด้านการงบประมาณในการทำงานนโยบายฯ ให้ระบบงบประมาณแบบแผนงาน (รพกง.) ไปปฏิบัติจากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่ามีความเป็นปัญหาสูง 37 คน หรือร้อยละ 25.0 และแสดงความคิดเห็นว่ามีความเป็นปัญหาต่ำ 11 คน หรือร้อยละ 7.5 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่าส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นปัญหาสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบกประสบปัญหาด้านการวางแผนเตรียมการด้านงบประมาณในการทำงานนโยบายฯ ไปปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ และไม่เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การทำงานนโยบายฯ ไปปฏิบัติประสบความล้มเหลว

2) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานเรื่องปัจจัยที่เป็นปัญหาที่เกิดจากกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไว้ 4 ข้อ ผลการรวบรวมข้อมูลพบว่ามีปัจจัยที่เป็นปัญหาต่อหรือผลการทดสอบปฏิเสธสมมุติฐาน 3 ข้อ คือ

(2.1) สมมุติฐานที่ว่า "เจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ขาดการรับรู้ และการยอมรับตามในการดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ" จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง 57 คน หรือร้อยละ 38.5 และเห็นว่าเป็นปัญหาต่ำ 91 คน หรือร้อยละ 61.5 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบกขาดการรับรู้และการยอมรับตามในการดำเนินนโยบายไปปฏิบัตินั้นไม่เป็นปัญหาสำคัญ ที่ทำให้การทำงานนโยบายไปปฏิบัติประสบความล้มเหลว

(2.2) สมมุติฐานที่ว่า "เจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ขาดการจูงใจจากผู้บังคับบัญชาในการดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ" จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง 43 คน หรือร้อยละ 29.1 และมีความเห็นว่าเป็นปัญหาต่ำ 105 คน ร้อยละ 70.9 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยปัญหาที่เกิดจาก "เจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ขาดการจูงใจจากผู้บังคับบัญชาในการดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ" นั้น ไม่เป็นปัญหาสำคัญ ที่ทำให้การทำงานนโยบายไปปฏิบัติประสบความล้มเหลว

(2.3) สมมุติฐานที่ว่า "เจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบกขาดการประสานงานกันทั้งในและนอกหน่วยงานในการนำนโยบายไปปฏิบัติ" จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง 49 คน หรือร้อยละ 33.1 และมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาต่ำ 99 คน หรือร้อยละ 66.9 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยปัญหาที่เกิดจาก "เจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบกขาดการประสานงานกันทั้งใน และนอกหน่วยงานในการนำนโยบายไปปฏิบัติ" นั้นไม่เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ

3) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานเรื่องปัจจัยที่น่าจะเป็นปัญหาไว้ 6 ข้อ ผลการรวบรวมข้อมูลพบว่าปัจจัยที่เป็นปัญหาต่ำ หรือผลการทดสอบปฏิเสธ 5 ข้อดังนี้คือ

(3.1) สมมุติฐานที่ว่า "สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบกซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัตินโยบายฯ ขาดความร่วมมือจากกรมกำลังพลทหารบก ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ" จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่า กลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง 72 คน หรือร้อยละ 48.6 และเห็นว่ามีความเป็นปัญหาต่ำ 76 คน หรือร้อยละ 51.4 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่าส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจัยดังกล่าวไม่เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ แต่อย่างไรก็ตามน่าสังเกตว่ากลุ่มที่แสดงความคิดเห็นมีจำนวนแตกต่างกันน้อยมาก

(3.2) สมมุติฐานที่ว่า "สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัตินโยบายขาดความร่วมมือจากกรมข่าวทหารบกในการนำนโยบายไปปฏิบัติ" จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง 49 คน หรือร้อยละ 33.1 และเห็นว่ามีความเป็นปัญหาต่ำ 99 คน หรือร้อยละ 66.9 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวไม่เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ

(3.3) สมมุติฐานที่ว่า "สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบกซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัตินโยบายขาดความร่วมมือจากกรมยุทธการทหารบก ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ" จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง 72 คน หรือร้อยละ 48.6 และเห็นว่ามีความเป็นปัญหาต่ำ 76 คนหรือร้อยละ

51.4 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่าส่วนใหญ่เห็นว่า บัจจยัตงกล่าวไม่ เป็นปัญหาสำคัญที่ทาให้การนํานโยบายไปปฏิบัติประสบความล้มเหลวแต่อย่างไรก็ตาม น่าสังเกตว่ากลุ่มที่แสดงความคิดเห็นมีจำนวนแตกต่างกันน้อยมาก

(3.4) สมมุติฐานที่ว่า "สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัตินโยบายขาดความร่วมมือจากกรมกิจการพลเรือนทหารบก ในการนํานโยบายไปปฏิบัติ" จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า บัจจยัตงกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง 33 คน หรือร้อยละ 22.3 และ เห็นว่ามีความเป็นปัญหาต่ำ 115 คน หรือร้อยละ 77.7 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่าส่วนใหญ่เห็นว่า บัจจยัตงกล่าวไม่ เป็นปัญหาสำคัญที่ทาให้การนํานโยบายไปปฏิบัติประสบความล้มเหลว

(3.5) สมมุติฐานที่ว่า "สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัตินโยบายขาดความร่วมมือจาก กรมพลาธิการทหารบกในการนํานโยบายไปปฏิบัติ" จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า บัจจยัตงกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง 39 คน หรือร้อยละ 26.4 และ เห็นว่ามีความเป็นปัญหาต่ำ 109 คน หรือร้อยละ 73.6 ซึ่งจากการทดสอบสัดส่วนพบว่า ค่า Z มีนัยสำคัญ ณ .05 ซึ่งแสดงว่าส่วนใหญ่เห็นว่า บัจจยัตงกล่าวไม่ เป็นปัญหาสำคัญที่ทาให้การนํานโยบายไปปฏิบัติประสบความล้มเหลว

ตารางที่แสดงผลการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่เป็นปัญหาต่าง

กลุ่มปัญหา	สมมุติฐาน	ระดับการเป็น ปัญหาสูง		ระดับการเป็น ปัญหาต่ำ		ผลการ ทดสอบ สมมุติฐาน	ค่า
		ความ ถี่	ร้อยละ	ความ ถี่	ร้อยละ		
ปัญหาที่เกิดจาก หน่วยงาน	สปช.ทบ.ขาดการวางแผนเตรียมการด้านงบประมาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	37	25.0	111	75.0	ปฏิเสธ	7
ปัญหาที่เกิดจาก เจ้าหน้าที่	เจ้าหน้าที่ของ สปช.ทบ.ขาดการรับรู้และการ ยอมรับในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	57	38.5	91	61.5	ปฏิเสธ	2
	เจ้าหน้าที่ของ สปช.ทบ.ขาดแรงจูงใจจากผู้บังคับบัญชาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	43	29.1	105	70.9	ปฏิเสธ	5
	เจ้าหน้าที่ของ สปช.ทบ.ขาดการประสานงาน กันทั้งในและนอกหน่วยงานในการนำนโยบายไป ปฏิบัติ	49	33.1	99	66.9	ปฏิเสธ	4
ปัญหาที่เกิดจาก หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	สปช.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก กพ.ทบ.ในการ นำนโยบายไปปฏิบัติ	72	48.6	76	51.4	ปฏิเสธ	2
	สปช.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก ขว.ทบ.ในการ นำนโยบายไปปฏิบัติ	49	33.1	99	66.9	ปฏิเสธ	4
	สปช.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก ยก.ทบ.ในการ นำนโยบายไปปฏิบัติ	72	48.6	76	51.4	ปฏิเสธ	2
	สปช.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก กร.ทบ.ในการ นำนโยบายไปปฏิบัติ	33	22.3	115	77.7	ปฏิเสธ	8
	สปช.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก พร.ทบ.ในการ นำนโยบายไปปฏิบัติ	39	26.4	109	73.6	ปฏิเสธ	6

กลุ่มที่มีระดับความเป็นปัญหาสูง หรือผลการทดสอบยืนยันสมมุติฐาน

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่ามีปัจจัยที่เป็นปัญหา จำนวน 11 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ ซึ่งแยกตามกลุ่มปัญหาได้ดังต่อไปนี้คือ

- 1) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากตัวนโยบายฯ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ 5 ข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่ามีระดับการเป็นปัญหาสูงทั้ง 5 ข้อ
- 2) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่ปฏิบัตินโยบายฯ ในที่นี้คือ สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำงบประมาณของกองทัพบก ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานว่ามีปัจจัยปัญหาที่เกิดจากหน่วยงาน สบช.ทบ.ไว้ 5 ข้อ ผลการรวบรวมข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่ามีปัจจัยปัญหาที่มีระดับการเป็นปัญหาสูง 4 ข้อ
- 3) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ ในที่นี้คือ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานว่ามีปัจจัยปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่จำนวน 4 ข้อ ผลการรวบรวมข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่ามีปัจจัยที่มีระดับการเป็นปัญหาสูง 1 ข้อ
- 4) กลุ่มปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในที่นี้คือ กรมฝ่ายเสนาธิการจำนวน 6 หน่วยงาน ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานว่ามีปัจจัยที่เป็นปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน 6 ข้อ ผลการรวบรวมข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่ามีปัจจัยที่มีระดับการเป็นปัญหาสูง 1 ข้อ

ต่อไปจะแสดงรายละเอียดและการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มสมมุติฐานที่มีระดับการเป็นปัญหาสูงทั้ง 11 ข้อ ดังต่อไปนี้คือ

- 1) สมมุติฐานที่ว่า "ความไม่ชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายให้ระบบ รพทก. ของกองทัพบกทำให้นโยบายฯ ไม่ประสบผลสำเร็จ"

ตารางที่ 1 แสดงความถี่และร้อยละ ของการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น
เกิดจากนโยบายฯ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ไม่ชัดเจน

ระดับการเป็นปัญหา	ผลการแสดงความคิดเห็น		การทดสอบสมมุติฐาน
	ความถี่	ร้อยละ	
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	31	20.9	Z = 8.7 ยืนยัน ณ ระดับ นัยยะสำคัญ .05
สูง/เห็นด้วย	117	79.1	
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยปัญหาที่เกิดจากการ
ที่นโยบายฯ กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายไว้ไม่ชัดเจน พบว่าระดับการเป็นปัญหาสูง 117 คน
หรือร้อยละ 79.1 และมีระดับการเป็นปัญหาต่ำ 31 คน หรือร้อยละ 20.9 สรุปได้ว่าส่วนใหญ่
กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าว มีระดับการเป็นปัญหาสูง ซึ่งเป็นปัจจัยปัญหาสำคัญ
ประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 1.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ไม่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	7	19	5	31		
	13.2	33.9	12.8	20.9	9.17	0.010
สูง/เห็นด้วย	46	37	34	117		
	86.8	66.1	87.2	79.1		

จากตารางที่ 1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายไว้ไม่ชัดเจนพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ .05 ($X^2 = 9.17$, $df = 2$, $prob = 0.0102$) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำ และกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงจะมีความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับการเป็นปัญหาสูง มากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลางสาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกที่จะทดสอบชั้นยศกับอายุราชการในการหาความสัมพันธ์กับระดับการเป็นปัญหานั้น เนื่องจากว่าในทางทหารนั้นจะมีธรรมเนียมประเพณีที่มีการปกครองบังคับบัญชาที่แน่นแฟ้น และยึดถือตามระบบอาวุโส จึงเป็นที่น่าสนใจว่ากลุ่มชั้นยศและกลุ่มอายุราชการกลุ่มใดแสดงความคิดเห็นต่อระดับการเป็นปัญหามากที่สุดทางใด และเพื่อให้การง่ายที่จะแบ่งกลุ่มในการเสนอแนะข้อแก้ไขในการปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละกลุ่มต่อไป

ตารางที่ 1.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายไว้ไม่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	χ^2	PR
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	7	19	5	31	6.56	0.03
	14.6	31.1	12.8	20.9		
สูง/เห็นด้วย	41	42	34	117	79.1	
	85.4	68.9	87.2	79.1		

จากตารางที่ 1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่นโยบายฯ กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายไว้ไม่ชัดเจนพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ .05 ($\chi^2 = 6.56$, $df = 2$, $prob = .0376$) กล่าวคือกลุ่มที่มีอายุราชการต่ำกับกลุ่มที่มีอายุราชการสูง จะมีความเห็นใกล้เคียงกันว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับการเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบสมมุติฐานยืนยัน สมมุติฐานที่ว่านโยบายฯ กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายไว้ไม่ชัดเจนและปัจจัยปัญหาดังกล่าวเป็นปัจจัยที่มีระดับการเป็นปัญหาสูง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทําให้การนํานโยบายฯ ไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาพบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำ และกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูง มีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของนโยบาย ฯ มากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง และในทางนอกระยะนี้ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาพบว่ากลุ่มที่มีอายุราชการต่ำ กับกลุ่มที่มีอายุราชการสูงจะมีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายฯ มากกว่ากลุ่มที่มีระดับอายุปานกลาง

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ พ.อ.สนอง เปาอินทร์ ผู้อำนวยการกองตรวจสอบและวิเคราะห์ สำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพก, 13 ม.ค.35 ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในด้านการพิจารณา จัดระบบและ พัฒนาและดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบและวิเคราะห์โครงการของกองทัพก การรายงาน ผลตามโครงการ การรายงานทางสถิติ และการควบคุมการรายงานของกองทัพก ว่า "เกี่ยวกับนโยบายฯ ที่ระบบงบประมาณแบบแผนงาน (รพก.) ของกองทัพกนี้ เป็นนโยบายฯ ที่ดี และ จะเป็นประโยชน์ต่องานด้านการงบประมาณของกองทัพกเป็นอย่างยิ่ง แต่ปัญหาที่พบในปัจจุบันคือ การปฏิบัติตามนโยบายฯ ดังกล่าวนี้นี้ไม่ค่อยได้รับความสนใจจากผู้บังคับบัญชาชั้นสูงมากเท่าที่ควรจะเป็น จะมีก็แต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายเสนาธิการที่จะต้องศึกษาเพื่อนำเรียนต่อผู้บังคับบัญชาชั้นสูงต่อไป"

ในเรื่องเดียวกันนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ร.ท.(หญิง) ศรีพรรณ สุทธิวงศ์, นายทหารปฏิบัติกร ประจำกองจัดการ สำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพก, 24 ธ.ค.35 ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่พิจารณา ทั่วๆ ไป จัดระบบ และพัฒนาหน่วยทางยุทธวิธีตลอดจนวิธีดำเนินการของส่วน ราชการต่าง ๆ ภายในกองทัพก สืบรวปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ เงิน วัสดุ คน และวิธีการให้ เป็นไปตามระเบียบของกองทัพก ว่า "ระบบงบประมาณแบบแผนงาน (รพก.) มีความยุ่งยาก ซับซ้อน ยังมีเพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่อยังไม่เข้าใจ และยังไม่ได้รับการอบรมให้เข้าใจนโยบายฯ ดังกล่าวนี้นี้ บางคนไม่เคยทราบเรื่องนี้เลยก็มี แต่เท่าที่ทราบจะมีก็แต่ผู้ปฏิบัติงานในระดับฝ่าย อาำนวยการเท่านั้นที่ทราบเรื่องนี้"

ในความคิดเห็นของผู้วิจัยนั้น มีความเห็นสอดคล้องกับทั้งสองท่านที่กล่าวมาแล้วว่า จากผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศและอายุราชการ กับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจาก นโยบายฯ ผลปรากฏว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง/อายุราชการปานกลางแสดงความคิดเห็นว่า บังคับปัญหาดังกล่าวนี้นี้ระดับการเป็นปัญหาต่ำกว่ากลุ่มที่มีชั้นยศต่ำ/อายุราชการต่ำ และกลุ่มที่มี ระดับชั้นยศสูง/อายุราชการสูง เนื่องจากกลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง/อายุราชการปานกลาง ซึ่งมี ชั้นยศ พ.ต.-พ.ท. เป็นกลุ่มที่อยู่ตามตำแหน่งฝ่ายเสนาธิการที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานสำคัญ ๆ ซึ่ง จะศึกษาข้อมูลทั้งหลายทั้งปวง แล้วทำข้อเสนอแก่ผู้บริหารในการตกลงใจ ดังนั้นกลุ่มที่มีระดับชั้น ยศปานกลาง/อายุราชการปานกลาง จึงมีโอกาเข้าถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำงานมากกว่า กลุ่มอื่น รอดที่มีกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำ/อายุราชการต่ำ จะเป็นกลุ่มที่ทำหน้าที่ในการส่งผ่านข้อมูลเท่า นั้น แต่ไม่มีโอกาสในการใช้ความคิดพิจารณาเนื้อหาของงานอย่างละเอียดทุกแง่ทุกมุม ส่วนกลุ่มที่ มีระดับชั้นยศสูง/อายุราชการสูง จะเป็นกลุ่มที่ไม่มีโอกาสในการพิจารณาเนื้อหาของงานนโยบายฯ

อย่างละเอียดถี่ถ้วน เพราะจะถือว่า งานต่าง ๆ ได้รับการกลั่นกรองมาอย่างดีแล้วจากกลุ่มที่มีระดับชั้นศปานกลาง/อายุราชการปานกลาง และหากจะให้แก้ไขงานของกลุ่มระดับชั้นศปานกลาง/อายุราชการปานกลางที่ได้นำเสนอมาให้อนุมัติอย่างเรียบร้อยแล้ว จะเป็นการไม่เหมาะสมและมีการเกรงใจกันอยู่บ้าง ดังนั้นโดยสภาพความเป็นจริงของการปฏิบัติงานดังกล่าวมาแล้วนี้ จึงทำให้การเข้าใจในตัวนโยบายฯ เกิดขึ้นกับเฉพาะกลุ่มที่มีระดับชั้นศปานกลาง/อายุราชการปานกลาง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาดร้อยละ 37.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ตารางที่ 4)

2) สมมุติฐานที่ว่า "ความไม่ชัดเจนในการกำหนดภารกิจและมอบหมายงานของนโยบายฯ ให้ใช้ระบบ รพทก. ของกองทัพก ท้าให้นโยบายฯ ไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 2 แสดงความถี่และร้อยละ ของการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัจจัยปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ กำหนดภารกิจ และมอบหมายงานให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน

ระดับการเป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		การทดสอบสมมุติฐาน
	ความถี่	ร้อยละ	
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	11	7.4	Z = 19.789 ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .05
สูง/เห็นด้วย	137	92.6	
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ กำหนดภารกิจและมอบหมายงานให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างแสดงตามความคิดเห็นว่า มีระดับการเป็นปัญหาสูง 137 คนหรือร้อยละ 92.6 และมีระดับการเป็นปัญหาต่ำ 11 คน หรือร้อยละ 7.4 ผลการทดสอบยืนยันสมมุติฐาน สรุปได้ว่า

ส่วนใหญของกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับการ เป็นปัญหาสูง ซึ่ง เป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานขยายไปปฏิบัติได้ไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศ กับระดับการ เป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายนฯ กำหนดภารกิจ และมอบหมายงานให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ไม่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	1	7	3	11		
	1.9	12.5	7.7	7.4	10.46	0.0074
สูง/เห็นด้วย	52	49	36	137		
	98.1	87.5	92.3	92.6		

จากตารางที่ 2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายนฯ กำหนดภารกิจ และมอบหมายงานให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ ไม่ชัดเจนพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($X^2 = 10.46$, $df = 2$, $prob = 0.0074$) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำ กับกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับการ เป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง

ตารางที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ กำหนดภารกิจ และมอบหมายงานแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	1	7	3	11		
	1.9	12.5	7.7	7.4	3.45	0.1782
สูง/เห็นด้วย	47	54	36	137		
	97.9	88.5	92.3	92.6		

จากตารางที่ 2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ กำหนดภารกิจและมอบหมายงานแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($\chi^2 = 3.45$ df = 2, prob = 0.1782) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำ และ กลุ่มที่มีอายุราชการสูงแสดงความคิดเห็นว่าจะจับปัญหาดังกล่าวมีระดับการเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบสมมุติฐานยืนยัน สมมุติฐานที่ว่านโยบายฯ กำหนดภารกิจ และมอบหมายงานแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจนและจับปัญหาดังกล่าวเป็นปัจจัยที่มีระดับการเป็นปัญหาสูงซึ่งเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ และเมื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาพบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำ และกลุ่มที่ระดับชั้นยศสูงมีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหา พบว่ากลุ่มที่มีอายุราชการต่ำและกลุ่มที่มีอายุราชการสูงมีปัญหาในทางองเดียวกันนี้มากกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง

3) สมมุติฐานที่ว่า "ความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบการวัดผลการปฏิบัติงานของ
 นายบាយ่าที่ใช้ระบบ รพทง. ของกองทัพบก ทำให้นายบาย่า ไม่ประสบผลสำเร็จ"

ตารางที่ 3 แสดงผลความถี่และร้อยละ ของการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ
 ปัจจัยปัญหาที่เกิดจาก นายบาย่า ขาดระบบการวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		การทดสอบสมมุติฐาน
	ความถี่	ร้อยละ	
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	28	18.9	Z = 9.660
สูง/เห็นด้วย	120	81.1	ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .05
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยปัญหานี้ว่ามีความเป็น
 ปัญหาสูง 120 คน หรือร้อยละ 81.1 และเห็นว่าเป็นปัญหาต่ำ 28 คน หรือร้อยละ 18.9

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่มกุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับการ
 เป็นปัญหาสูง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ
 ผลการทดสอบสมมุติฐานยืนยันสมมุติฐานที่ว่า นายบาย่า ขาดระบบการวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

ตารางที่ 3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็นปัญหาที่เกิดจากการที่
 นรขยาย ฯ ขาดระบบการจัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	9	13	6	28		
	17.0	23.2	15.4	18.9	6.21	0.049
สูง/เห็นด้วย	44	43	33	120		
	83.0	76.8	84.6	81.1		

จากตารางที่ 3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่นรขยาย ฯ ขาดระบบการจัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ .05 ($X^2 = 6.21$ df = 2, prob = 0.049) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงจะแสดงความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันว่าปัญหาดังกล่าวมีระดับการ เป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง

ตารางที่ 3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ
จากระบบการวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ	8	14	6	28		
	16.7	23.0	15.4	18.9	1.12	0.5704
สูง	40	47	33	120		
	83.3	77.0	84.6	81.1		

จากตารางที่ 3.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ จากระบบการวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($X^2 = 1.12$ df = 2, prob = 0.5740) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำ และกลุ่มที่มีอายุราชการสูงแสดงความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันว่า ปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับการเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบสมมุติฐานยืนยันสมมุติฐานที่ว่านโยบายฯ จากระบบการวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจนซึ่งปัจจัยปัญหาดังกล่าวนี้นี้เป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

เมื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหา พบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำ และกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูง มีปัญหาเกี่ยวกับระบบการวัดผลการปฏิบัติงานของนโยบายฯ ที่ระดับใกล้เคียงกัน และมีระดับสูงกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง

และเมื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาพบว่า กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำและกลุ่มที่มีอายุราชการสูง มีปัญหาเกี่ยวกับระบบการวัดผลการปฏิบัติงานของนโยบายนฯ ที่ระดับใกล้เคียงกัน และมีระดับสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง

4) สมมุติฐานที่ว่า "ความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานงานของนโยบายนฯ ให้ใช้ระบบ รพทง. ของกองทัพบก ทำให้นโยบายนฯ ไม่ประสบผลสำเร็จ"

ตารางที่ 4 แสดงผลความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาที่เกิดจากนโยบายนฯ ขาดการกำหนดมาตรฐานงานที่ชัดเจน

ระดับการเป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		
	ความถี่	ร้อยละ	การทดสอบสมมุติฐาน
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	25	16.9	Z = 10.745 ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .0
สูง/เห็นด้วย	123	83.1	
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยปัญหานี้ว่ามีความเป็นปัญหาสูง 123 คน หรือร้อยละ 83.1 และแสดงความคิดเห็นว่ามีความเป็นปัญหาต่ำ 25 คน หรือร้อยละ 16.9

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การนโยบายนฯ ไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ รายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ
ขาดการกำหนดมาตรฐานงานที่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	χ^2	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	9	13	3	28		
	17.0	23.2	7.7	16.9	6.95	0.039
สูง/เห็นด้วย	44	43	36	123		
	83.0	76.9	92.3	83.1		

จากตารางที่ 4.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากปัจจัยปัญหาที่ว่านโยบายฯ ขาดการกำหนดมาตรฐานงานที่ชัดเจน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญ 0.05 ($\chi^2 = 6.95$ df = 2, prob = 0.039) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงมีความเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง รายละเอียดตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.2

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	7	15	3	25	6.56	0.0376
	14.6	24.6	7.7	16.9		
สูง/เห็นด้วย	41	46	36	123	83.1	
	85.4	75.4	92.3	83.1		

จากตารางที่ 4.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ ขาดการกำหนดมาตรฐานงานที่ชัดเจน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($x^2 = 6.56$ df = 2, prob = 0.0376) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำและกลุ่มที่มีอายุราชการสูง มีความคิดเห็นว่าจะจัดปัญหาว่า ดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง รายละเอียดตามตารางที่ 4.2

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานยืนยันมาตรฐานงานที่ชัดเจนซึ่งปัจจัยปัญหาประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหา พบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูง มีความคิดเห็นว่าจะจัดดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง

และเมื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาพบว่ากลุ่มที่มีอายุราชการต่ำและกลุ่มที่มีอายุราชการสูง มีความคิดเห็นว่าจะจัดดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง

5) สมมุติฐานที่ว่า "ความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบการให้คู่มือให้โทษของนโยบายฯ ให้ใช้ระบบ รพทก. ของกองทัพบก ทำให้นโยบายฯ ไม่ประสบผลสำเร็จ"

ตารางที่ 5 แสดงผลความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาที่เกิดจากรกนโยบายฯ ขาดระบบการให้คู่มือให้โทษที่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		การทดสอบสมมุติฐาน
	ความถี่	ร้อยละ	
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	111	75.0	Z = 7.02 ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .0
สูง/เห็นด้วย	37	25.0	
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยปัญหาดังกล่าวว่ามีความเป็นปัญหาสูง 111 คน หรือร้อยละ 75.0 และแสดงความคิดเห็นว่ามีความเป็นปัญหาต่ำ 37 คน หรือร้อยละ 25

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานนโยบายไปบงกชปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ รายละเอียดตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ
ขาดระบบการให้ควมให้โทษที่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ. จี้ไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	8	15	14	28		
	15.1	26.8	35.9	25.0	5.94	0.049
สูง/เห็นด้วย	45	41	25	111		
	84.9	73.2	64.1	75.0		

จากตารางที่ 5.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่นโยบายฯ ขาดระบบการให้ควมให้โทษที่ชัดเจน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญ 0.05 ($X^2 = 5.94$ df = 2, prob = 0.0493) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำมีความคิดเห็นว่าจะจัดตั้งกลุ่มที่มีความเป็นปัญหาสูง กลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงขึ้นจะมีความคิดเห็นว่าจะจัดตั้งกลุ่มที่มีความเป็นปัญหาต่ำลง รายละเอียดตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ
ขาดระบบการให้คู่มือให้โทษที่ชัดเจน

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	7	16	14	37		
	14.6	26.2	35.9	25.0	5.69	0.05
สูง/เห็นด้วย	41	45	25	111		
	85.4	73.8	64.1	75.0		

จากตารางที่ 5.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายฯ ขาดระบบการให้คู่มือให้โทษที่ชัดเจน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($\chi^2 = 5.69$ df = 2, prob = 0.05) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำ มีความคิดเห็นว่าจะจัดตั้งกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง ส่วนกลุ่มที่มีอายุราชการสูงจะมีความเห็นว่าจะจัดตั้งกล่าวมีความเป็นปัญหาต่ำลง

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบยืนยันสมมุติฐานที่ว่า นโยบายฯ ขาดการให้คู่มือให้โทษที่ชัดเจน เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานนโยบายฯ ปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหา พบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำจะมีความคิดเห็นว่าจะจัดตั้งกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง กลุ่มที่มีระดับชั้นสูงจะมีความคิดเห็นว่าจะจัดตั้งกล่าวมีความเป็นปัญหาต่ำลง

และเมื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาพบว่ากลุ่มที่มีอายุราชการต่ำจะแสดงความคิดเห็นว่าจะจัดตั้งกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง กลุ่มที่มีอายุราชการสูงจะแสดงความคิดเห็นว่าจะจัดตั้งปัญหาดังกล่าวมีความเป็นปัญหาต่ำลง

6) สมมุติฐานที่ว่า "การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของ สบข.ทบ. ส่งผลให้นโยบายที่ใช้ระบบ รพทก. ไม่ประสบผลสำเร็จ"

ตารางที่ 6 แสดงผลความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาที่เกิดจาก สบข.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร

ระดับการ เป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		การทดสอบสมมุติฐาน
	ความถี่	ร้อยละ	
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	21	14.2	Z = 12.477 ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .05
สูง/เห็นด้วย	127	85.8	
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยปัญหาที่เกิดจากการที่ สบข.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการนํานโยบายไปปฏิบัติ พบว่ามีความเป็นปัญหาสูง 127 คน หรือร้อยละ 85.8 และมีความเป็นปัญหาต่ำ 21 คน หรือร้อยละ 14.2

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญที่ทําให้การนํานโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 6.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็นปัญหาที่เกิดจากการที่
สข.ทพ.ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมของบุคคลากร

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	4	9	3	21		
	7.5	16.1	20.5	14.2	3.37	0.186
สูง/เห็นด้วย	49	47	231	127		
	92.5	83.9	79.5	85.8		

จากตารางที่ 6.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็น
ปัญหาที่เกิดจากการที่ สข.ทพ.ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคคลากร พบว่าไม่มีความ
สัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญ 0.05 ($X^2 = 3.37$ df = 2, prob = 0.186) กล่าวคือกลุ่มที่มี
ระดับชั้นยศต่ำมีความคิดเห็น่า บัจจยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง กลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงขึ้นจะมี
ความคิดเห็นว่าบัจจยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาต่ำลง

ตารางที่ 6.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่
สพช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	4	9	8	21		
	8.3	14.8	20.5	14.2	2.65	0.266
สูง/เห็นด้วย	44	52	31	127		
	91.7	85.2	79.5	85.8		

จากตารางที่ 6.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สพช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($X^2 = 2.65$ df = 2, prob = 0.266) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำ มีความคิดเห็นว่าจะจัดตั้งกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง ส่วนกลุ่มที่มีอายุราชการสูงขึ้น จะมีความเห็นว่าจะจัดตั้งกล่าวมีความเป็นปัญหาต่ำลง

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูล เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบยืนยันสมมุติฐานที่ว่า สพช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการนํานโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การนํานโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหา พบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำจะมีความคิด มีปัญหาที่เกิดจากการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูง

เช่นเดียวกันจากการหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาพบว่ากลุ่มที่มีอายุราชการต่ำจะมีปัญหาที่เกิดจากการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรมากกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการสูง

เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของ สบข.ทบ.ในเรื่องนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ พ.อ. วิรัตน์ คำชুম, นายทหารฝ่ายกำลังพล, สำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพบก, 11 ส.ค.36, ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของ สบข.ทบ. เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายให้ระบบงบประมาณแบบแผนงาน (รพทง.) ของกองทัพบกได้ให้ข้อคิดเห็นว่า "...ในเรื่องการจัดการกำลังพลนี้สามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ด้านการเตรียมคนที่มีปริมาณพอเพียง และด้านการเตรียมคนที่มีคุณภาพพอเพียง ทั้งนี้เมื่อเอาข้อเท็จจริงมาพิจารณากันแล้ว ด้านปริมาณคนไม่ค่อยจะมีปัญหาหรือแทบจะไม่มีปัญหาเลยก็ว่าได้ เพราะว่าคนมีมากกว่างานอยู่แล้วในปัจจุบันนี้ แต่ด้านคุณภาพยังมีปัญหามาก ในระบบราชการนั้นพวกเราที่ทราบดีว่ามีระบบอุปถัมภ์อยู่มากมายก่ายกอง การบรรจุคนโดยไม่ได้ผ่านการคัดเลือกขีดความสามารถที่เหมาะสมนี้เป็นปัญหาใหญ่ และการจะปลดถ่ายคนออกจากราชการก็ทำได้ยากยิ่ง จะต้องปล่อยเลยตามเลยจนกระทั่งเขาเกษียณอายุราชการออกไปเอง..." ในเรื่องเดียวกันนี้ ร.อ.หญิง จิพร ธีรคุปต์, สังกัดเดียวกัน, ได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า "...การบรรจุคนให้เหมาะกับงานนั้นในขณะนี้ก็เป็นปัญหาใหญ่มาก เพราะว่าการโยกย้ายข้าราชการจากแผนกหนึ่งไปยังอีกแผนกหนึ่งต้องผ่านขั้นตอนหลายขั้นตอน นอกจากนั้นยังจะต้องเผชิญกับการร้องเรียนเมื่อไม่พอใจอีกต่างหาก..." "

7) สมมุติฐานที่ว่า "การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ของ สบช.ทบ. ส่งผลให้รถยนต์หายให้ระบบ รพทง. ไม่ประสบผลสำเร็จ"

ตารางที่ 7 แสดงผลความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาที่เกิดจาก สบช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์

ระดับการ เป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		การทดสอบสมมุติฐาน
	ความถี่	ร้อยละ	
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	17	11.5	Z = 14.681 ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .05
สูง/เห็นด้วย	131	88.5	
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยปัญหาที่เกิดจากการที่ สบช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ในการนำรถยนต์หายไปปฏิบัติ พบว่า มีความเป็นปัญหาสูง 131 คน หรือร้อยละ 88.5 และมีความเป็นปัญหาต่ำ 17 คน หรือร้อยละ 11.5

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าว เป็นปัจจัย ปัญหาที่มีระดับการ เป็นปัญหาสูงที่ทำให้การนำรถยนต์หายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 7.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่
สพช.ทบ.ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	χ^2	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	3	12	2	17	8.76	0.0125
	5.7	21.4	5.1	11.5		
สูง/เห็นด้วย	50	44	37	131		
	94.3	78.6	94.9	88.5		

จากตารางที่ 7.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็น
ปัญหาที่เกิดจากการที่ สพช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ในการนา
นเรบายไปปฏิบัติพบว่ามีสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญ 0.05 ($\chi^2 = 8.76$ df = 2, prob =
0.0125) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับยศสูงมีความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าว
มีความเป็นปัญหาสูงกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง

ตารางที่ 7.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่
สพช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	χ^2	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	3	12	2	17	6.87	0.0323
	6.3	19.7	5.1	11.5		
สูง/เห็นด้วย	45	49	37	131		
	93.8	80.3	94.9	88.5		

จากตารางที่ 7.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สพช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($\chi^2 = 6.87$ df = 2, prob = 0.323) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำ และกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงมีความคิดเห็นที่บังจ้ยดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบยืนยันสมมุติฐานที่ว่า สพช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาดังกล่าว พบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงจะมีความคิดเห็นที่บังจ้ยปัญหาดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง

ตารางที่ 8.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สบช.ทบ.ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ	12	15	3	30	5.47	0.664
	22.6	26.8	7.7	20.3		
สูง	41	41	36	118	79.7	
	77.4	73.2	92.3	79.7		

จากตารางที่ 8.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็น ปัญหาที่เกิดจากการที่ สบช.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ในการนา นรขยายไปปฏิบัติพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญ 0.05 ($x^2 = 5.47$ $df = 2$, $prob = 0.6648$) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับยศปานกลางมีความคิดเห็นต่อ บัญญัติปัญหาดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง กว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูง

ตารางที่ 8.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สบช.ทพ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ในการนํานโยบายไปปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ	12	15	3	30		
	25.0	24.6	7.7	20.3	5.29	0.048
สูง	36	46	36	118		
	75.0	75.4	92.3	79.7		

จากตารางที่ 8.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สบช.ทพ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ในการนํานโยบายไปปฏิบัติพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($\chi^2 = 5.29$ df = 2, prob = 0.048) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงเช่นเดียวกับกลุ่มที่มีอายุราชการปานกลาง ในขณะที่กลุ่มที่มีอายุราชการสูงมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยกว่ากลุ่มอื่น

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบยืนยันสมมุติฐานที่ว่า สบช.ทพ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ในการนํานโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การนํานโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาดังกล่าว พบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงจะมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง

และจากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาพบว่า กลุ่มที่มีอายุราชการสูง จะมีความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับความเป็นปัญหาสูงกว่า กลุ่มที่มีระดับอายุราชการปานกลาง

เกี่ยวกับปัญหาการขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ของ สบช.ทบ. ในเรื่องนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ พ.อ.คงเดช กุลไทย, นายทหารประจำกองธุรการ สำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพก, 16 ต.ค.37, ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบงานทางด้านธุรการและควบคุม สิ่งอุปกรณ์ของ สบช.ทบ. มีรายละเอียดว่า "...การวางแผนในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ของ สบช.ทบ. ในการปฏิบัติตามระบบ รพก. นั้นมีปัญหาอยู่ที่แบบฟอร์มการรายงานของบประมาณของ หน่วยต่าง ๆ ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นปัญหาที่ใหญ่ เพราะเจ้าหน้าที่ในการจัดทำแบบฟอร์ม มีจำนวนไม่พอเพียง และยังไม่เข้าใจวิธีการกรอกแบบฟอร์ม แบบฟอร์มเดิมที่เคยใช้อยู่ต้องเปลี่ยนแปลง ดั้งนั้นจึงทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติจนขยาย....." ร.ท.อำนาจ จานงทรง, สังกัดเดียวกันได้กล่าวเสริมในประเด็นดังกล่าวว่า "...ในกรณีที่แบบฟอร์มการรายงานที่ได้รับ แจกจ่ายจากกองคลังส่งมาไม่ทัน ทางแผนกแก้ปัญหาโดยการติดตารางเองแล้วก็ถ่ายสำเนาอีกต่อหนึ่ง ซึ่งปัญหาที่ตามมาคือเครื่องถ่ายเอกสารชำรุดเร็วกว่าปกติ และงบประมาณในการซ่อมบำรุงไม่ได้ เตรียมไว้เพื่อการนี้.."

จากการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างและการรวบรวมข้อมูลจากแบบ สอบถามเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ ผู้วิจัยมี ความเห็นเพิ่มเติมว่า ระบบการจัดซื้อจัดหาสิ่งอุปกรณ์ของหน่วยงานราชการนั้นขาดความอ่อนตัว ในการจัดหา และมีระเบียบข้อบังคับหลายประการที่ไม่สามารถจะปรับเปลี่ยนความต้องการโดย ทันทีทันใดได้ จึงทำให้การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติตามนโยบายให้ระบบงบประมาณ แบบแผนงาน (รพก.) ที่กำลังดำเนินการอยู่มีความล่าช้า ไม่ทันตามกำหนด อย่างไรก็ตามจากการ หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศ/อายุราชการ กับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการขาด การวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ (ตารางที่ 7.1, 7.2) พบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศ ปานกลาง/อายุราชการปานกลาง มีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาดังกล่าวมีความเป็นปัญหาน้อย กว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำ/อายุราชการต่ำ และกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูง/อายุราชการสูง สาเหตุ เนื่องจากความใกล้ชิดปัญหาของกลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง/อายุราชการปานกลาง มีมากกว่า

กลุ่มอื่น เพราะเป็นฝ่ายเสนาธิการจึงต้องหาข้อมูลและ เสนอแนะผู้บังคับบัญชาในการตกลงใจ จึงเห็นปัญหาและเข้าใจปัญหาได้ดีกว่ากลุ่มอื่น

9) สมมุติฐานที่ว่า "การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลสารสนเทศของ สบช.ทบ.ส่งผลให้บรรยายให้ใช้ระบบ รพกก. ไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 9 แสดงผลความถี่และร้อยละ ของการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัจจัย ปัญหาที่เกิดจาก สบช.ทบ.ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลระบบสารสนเทศ

ระดับการ เป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		
	ความถี่	ร้อยละ	การทดสอบสมมุติฐาน
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	7	4.7	Z = 26.039 ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .05
สูง/เห็นด้วย	141	95.3	
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยปัญหาที่เกิดจากการที่ สบช.ทบ.ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลระบบสารสนเทศที่ในการบรรยายไป ปฏิบัติ พบว่ามีความเป็นปัญหาสูง 141 คน หรือร้อยละ 95.3 และมีความเป็นปัญหาต่ำ 7 คน หรือร้อยละ 4.7

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวเป็นปัจจัย ปัญหาที่มีระดับการ เป็นปัญหาสูงที่ทำให้การบรรยายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 9.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สบช.ทพ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลระบบสารสนเทศในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	χ^2	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	4	3	-	7	2.92	0.232
	7.5	5.4	-	4.7		
สูง/เห็นด้วย	49	53	39	141		
	92.5	94.6	100.0	95.3		

จากตารางที่ 9.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการ เป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สบช.ทพ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลระบบสารสนเทศในการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญ 0.05 ($\chi^2 = 2.92$ df = 2, prob = 0.2324) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงมีความคิดเห็นว่าจะจัดปัญหาดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 9.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สบข.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลระบบสารสนเทศในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	χ^2	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	3	4	-	7	2.63	0.2679
	6.3	6.6	-	4.7		
สูง/เห็นด้วย	45	57	39	141	95.3	
	93.8	93.4	100	95.3		

จากตารางที่ 9.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ สบข.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลระบบสารสนเทศในการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($\chi^2 = 2.63$ df = 2, prob = 0.2679) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการสูงมีความคิดเห็นต่อปัจจัยดังกล่าวว่ามีความเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการต่ำและปานกลางตามลำดับ

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบยืนยันสมมุติฐานที่ว่า สบข.ทบ. ขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลระบบสารสนเทศในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาดังกล่าว พบว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงจะมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำลงมาตามลำดับ

และจากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาดังกล่าว พบว่ากลุ่มที่มีอายุราชการสูง มีความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับความเป็นปัญหาสูง มากกว่ากลุ่มที่มีระดับอายุราชการต่ำและปานกลางตามลำดับ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ พ.ต.สมภพ ยะโรธภา, นายทหารประจำกองงบประมาณ, สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก, 12 ต.ค. 35 ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเสนาธิการของกองงบประมาณ และรับผิดชอบกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทัพบกว่า "ในด้านความพร้อมของ สบช.ทบ. ในการปฏิบัติตามนโยบายให้ใช้ระบบ รพทก. นั้นคิดว่ายังไม่มีความพร้อมดีพอ โดยเฉพาะ ในด้านข้อมูลสารสนเทศ ที่เป็นข้อมูลดิบและอยู่ในแฟ้มเอกสาร จะต้องเสียเวลาค้นเอกสาร และ แปลงข้อมูลต่าง ๆ ลงในระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อเชื่อมต่อข้อมูลเหล่านี้กับหน่วยงานข้างเคียง ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ รวมทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่จำนวนน้อยก็เป็นปัญหาใหญ่มาก เพราะว่าหาคนที่มีความรู้เฉพาะทางคอมพิวเตอร์มาบรรจุก็ติดขัด เรื่องนโยบายการลดกำลังพล ของกองทัพบก คนที่มีอยู่ก็ไม่มีขีดความสามารถพอในการทำงาน จะต้องเสียเวลาฝึกอบรมคน เหล่านี้ให้ทำงานได้เสียก่อน จึงจะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น ในด้านงบประมาณนั้นไม่ ต่อยจะมีปัญหาเท่าใดนัก! เพราะหน่วยของเรามีขีดความสามารถในการดึงงบประมาณมาใช้อยู่แล้ว แต่จะต้องคำนึงถึงการฝึกคนที่ผมกล่าวไว้ข้างต้นนั้น จึงจะทำให้การดำเนินงานนโยบายฯ ไปปฏิบัติประสบ ผลสำเร็จ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ พ.อ. วิเชียร สุนทรบุระ, นายทหารงบประมาณประจำกอง งบประมาณ, สำนักงานปลัดบัญชีกองทัพบก, 16 ก.ย. 37, ซึ่งเคยปฏิบัติงานในหน้าที่เกี่ยวกับการจัด ทางงบประมาณของกองทัพบกมาเป็นเวลาเกือบ 15 ปีแล้ว และได้เคยร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ทุกระดับ จึงทราบปัญหาข้อขัดข้องต่าง ๆ เป็นอย่างดี ท่านได้แสดงความคิดเห็นว่า "... ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทางงบประมาณของกองทัพบกนั้น ส่วนใหญ่ของปัญหานั้นจะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นให้ลุ่สว่างไปได้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากประเทศเราไม่มีระบบงบประมาณพื้นฐานตั้งแต่ระดับสูงจนถึงระดับต่ำที่แน่นอน ขอบการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้งคราวไป ส่วนมากที่ จะทำกันเป็นประจำคือ การเสนอของงบประมาณเพิ่มจากเดิมด้วยการกำหนดอัตราการเพิ่ม เป็น เปอร์เซ็นต์ทุก ๆ รายปี ไม่มีแผนงานหรือโครงการที่แน่นอน เมื่อผู้บังคับบัญชาระดับสูงมีการ เปลี่ยนแปลง นโยบายการใช้จ่ายเงินจะได้รับความกระทบกระเทือนจากของเดิมอยู่เสมอ หากความ แน่นนอนไม่ได้ ทั้งนี้เมื่อมีนโยบายให้ใช้ระบบ รพทก. ขึ้นมา ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมากกับ

การจัดทางงบประมาณของกองทัพบก สามารถที่จะชี้แจงต่อคณะรัฐมนตรีได้ถึงที่มาที่ไปของวงเงินงบประมาณที่เราเสนอขอไปยังรัฐบาล แต่ก็อาจจะต้องมีผู้เสียผลประโยชน์บ้างก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามก็ตามปัญหาที่กำลังประสบอยู่ในปัจจุบันนี้คือ การที่จะต้องจัดระบบของข้อมูลการเสนอของงบประมาณของหน่วยต่าง ๆ ทั้งทั้งกองทัพบกเพื่อใช้กับระบบคอมพิวเตอร์ และจะเป็นฐานข้อมูลให้กับระบบรพทก. พนักงานของเราที่มีอยู่ไม่มีความชำนาญในการใช้เครื่องมือที่มีอยู่ที่เพียงคนเดียวเท่านั้น ประกอบกับหน่วยงานของเราจะต้องย้ายที่ทำงานใหม่ไปอยู่ยังตึกเก่า และคาดว่าจะต้องย้ายอีกในปลายปี 2538 ไปอยู่ที่ตึกใหม่ตรงเชิงสะพานมัจฉานที่กำลังสร้างอยู่ขณะนี้ คงจะขลุกขลักพอสมควร"

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ พ.ต.หญิง ทิพย์วรรณ กลั่นเสนาะ, นายทหารประจำกองศูนย์กรรมวิธีข้อมูล สำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพบก, 18 ส.ค.36, ได้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการใช้กับระบบงบประมาณแบบ รพทก. ว่า "...เท่าที่ทราบนั้นศูนย์กรรมวิธีข้อมูลของเราซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการวางแผนในการใช้ระบบคอมพิวเตอร์มาดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทางงบประมาณในระบบ รพทก. นี้ยังมีปัญหาอยู่หลายประการ อาทิซอฟต์แวร์ที่เราากำลังเลือกอยู่ก็ยังไม่ได้ตกลงใจที่จะใช้ระบบใด ในขั้นต้นศูนย์ของเราส่งเรื่องไปให้แต่ละหน่วยงานที่สังกัดอยู่ใน สบช.ทบ. ที่ส่งคนมาอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ เราอบรมให้จบไปแล้วประมาณเกือบ ๆ 20 คน คือเราก็มีปัญหาเรื่องของเครื่องคอมพิวเตอร์ในการสอนเช่นกัน เพราะเรามีจำนวนจำกัด อย่างไรก็ตามเราจะพยายามอย่างเต็มขีดความสามารถ แต่เราเคยเสนอแนะไปที่ฝ่ายกำลังพลว่าน่าจะรับสมัครบรรจุผู้ที่มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์เข้ามาทำงานให้เลย ฝ่ายกำลังพลก็ตอบขัดข้อง เพราะว่าขณะนี้กองทัพบกกำลังใช้นโยบายการลดกำลังพลอยู่ การจะบรรจุใหม่ นั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก....."

10) สมมุติฐานที่ว่า "เจ้าหน้าที่ของ สบช.ทบ. ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ"

ตารางที่ 10 แสดงผลความถี่และร้อยละ ของการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจาก เจ้าหน้าที่ของ สบช.ทบ. ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		
	ความถี่	ร้อยละ	การทดสอบสมมุติฐาน
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	23	15.5	Z = 11.597
สูง/เห็นด้วย	125	84.5	ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .05
รวม	148	100.00	

จากตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ของ สบช.ทบ. ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่ามีความเป็นปัญหาสูง 141 คน หรือร้อยละ 84.5 และมีความเป็นปัญหาต่ำ 23 คน หรือร้อยละ 15.5

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวเป็นปัจจัยปัญหาที่มีระดับการเป็นปัญหาสูงที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 10.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจากการ
เจ้าหน้าที่ สบข.ทบ.ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ร.ต. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	8	13	2	23	5.74	0.05
	15.1	23.2	5.1	15.5		
สูง/เห็นด้วย	45	43	37	125		
	84.9	76.3	94.9	84.5		

จากตารางที่ 10.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็น
ปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ของสบข.ทบ.ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญ 0.05 ($\chi^2 = 5.74$ df = 2, prob = 0.05) กล่าว
คือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำมีความคิดเห็นว่าการเป็นปัญหาดังกล่าวมีระดับการเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่ม
ที่มีระดับชั้นยศปานกลางและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงมีความเห็นว่าการเป็นปัญหาดังกล่าวมีระดับการเป็น
ปัญหาสูงมากที่สุด

ตารางที่ 10.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจาก
เจ้าหน้าที่ของ สบช.ทบ. ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณในการนำนโยบาย
ไปปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	x ²	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	8	13	2	23		
	16.7	21.3	5.1	15.5	4.81	0.0900
สูง/เห็นด้วย	40	48	37	125		
	83.3	78.7	94.9	84.5		

จากตารางที่ 10.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็น
ปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ สบช.ทบ. ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($x^2 = 4.81$ df = 2, prob = 0.0900)
กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการสูงสุดจะมีความคิดเห็นว่าจะจัดดังกล่าว มีความเป็นปัญหาสูงมากที่สุด
และกลุ่มที่มีอายุราชการปานกลางจะมีความเห็นว่าจะจัดดังกล่าวมีระดับการเป็นปัญหาสูงน้อยที่สุด

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ พบว่าผลการทดสอบยืนยัน
สมมุติฐานเจ้าหน้าที่ของ สบช.ทบ. ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาดังกล่าว ที่เกิดจาก
ปัจจัยดังกล่าวพบว่า กลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงมีความคิดเห็นว่าจะจัดปัญหาดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง
มากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง ตามลำดับ

งานตนเองเดียวกันจากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็น
ปัญหาดังกล่าวพบว่า กลุ่มที่มีอายุราชการสูง มีความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับความ
เป็นปัญหาสูงมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีระดับอายุราชการต่ำและปานกลางตามลำดับ

เมื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศ/อายุราชการ กับระดับการ
เป็นปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ สบข.ทบ.ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณ พบว่ากลุ่มที่มีระดับ
ชั้นยศสูง/อายุราชการสูง และกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำ/อายุราชการต่ำ มีความคิดเห็นว่าปัจจัย
ปัญหาดังกล่าว มีระดับการเป็นปัญหาสูงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง/อายุราชการ
ปานกลาง (ตารางที่ 10.1 และ 10.2) ดังนั้นเมื่อศึกษาถึงเหตุผลของรูปแบบของความคิดเห็น
ดังกล่าว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหานี้คือ.-

สัมภาษณ์ พ.อ.ปราลพ ศรีม่วงพันธ์, นายทหารงบประมาณ ประจำกอง
งบประมาณ สำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพบก, 21 ธ.ค. 37, ผู้ซึ่งปฏิบัติงานด้านการงบประมาณ
ของกองทัพบกมาเป็นเวลาเกือบ 10 ปี ความว่า "...ในแง่ของการให้อิสระแก่เจ้าหน้าที่
ในการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติตามนโยบายให้ใช้ระบบ รพทก. นั้น
ผมคิดว่ามีน้อยมาก ยิ่งตำแหน่งสูงๆ หรือยศสูงๆ มักจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะว่า
กลัวจะขัดใจนาย อีกอย่างหนึ่งในระบบทหารเราเคารพกันตามระบบอาวุโส รุ่นน้องเคารพ
รุ่นพี่อยู่แล้ว จึงไม่แปลกใจเลยที่เราจะต้องคอยตอบรับอย่างเดียวเมื่อผู้บังคับบัญชาถามใคร
จะกล้าเอากะดิ่งไปผูกคอแมว เพราะเรื่องงบประมาณนั้นจะมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องเสมอ
"... ในตนเองเดียวกัน ร.ต.สายัณห์ อัสวมาศ, นายทหารงบประมาณสังกัดเดียวกันให้
สัมภาษณ์เสริมว่า "...ยิ่งพวกเราเด็ก ๆ ที่เวลาเข้าประชุมมักจะไม่ค่อยกล้าพูดแสดง
ความคิดเห็นเลย ทั้ง ๆ ที่บางอย่างเราเห็นว่าไม่ถูกต้อง..."

จากการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นแสดงว่า ในระบบ
งานของกองทัพบกนั้น กลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูง/อายุราชการสูง จะไม่ค่อยมีอิสระในการตัดสินใจ
ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของ พ.อ.ปราลพฯ ที่ให้ทัศนคติว่า "ยิ่งมีตำแหน่ง
สูงหรือยศสูงมักจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะกลัวจะขัดใจนาย" นั้นย่อมแสดงให้เห็น
ถึงระบบการบริหารงานในกองทัพบก มักจะยึดถือตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นหลักอย่างไร
ก็ตามสำหรับกลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง/อายุราชการปานกลาง จะมีอิสระในการใช้วิจารณ-

ญานมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ สาเหตุก็เนื่องจากกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ของฝ่ายเสนาธิการที่คอยให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้บังคับบัญชา ซึ่งส่วนใหญแล้วผู้บังคับบัญชาก็จะให้ความเชื่อถือฝ่ายเสนาธิการมากกว่าฝ่ายอื่น ๆ อยู่แล้ว

11) สมมุติฐานที่ว่า "สพช.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก กรมส่งกำลังทหารบก ในการนํานโยบายไปปฏิบัติ"

ตารางที่ 11 แสดงผลความถี่และร้อยละ ของการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ ปัญหาที่เกิดจาก สพช.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก กรมส่งกำลังทหารบก ในการนํานโยบายไปปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	ผลของการแสดงความคิดเห็น		
	ความถี่	ร้อยละ	การทดสอบสมมุติฐาน
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	67	45.3	Z = 1.968 ยืนยัน ณ ระดับนัยยะสำคัญ .05
สูง/เห็นด้วย	81	54.7	
รวม	148	100.0	

จากตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยปัญหาที่เกิดจาก สพช.ทบ. ขาดความร่วมมือจาก กรมส่งกำลังทหารบกทบ.ในการนํานโยบายไปปฏิบัติ พบว่ามีความเป็นปัญหาสูง 81 คน หรือร้อยละ 54.7 และมีความเป็นปัญหาต่ำ 67 คน หรือร้อยละ 45.3

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยปัญหาดังกล่าวเป็นปัจจัยปัญหาที่มีระดับการเป็นปัญหาสูงที่ทำให้การนํานโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 11.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจาก สบช.ทบ. จากความร่วมมือจาก กรมส่งกำลังบำรุงทหารบกในการนํานโยบายไปปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	ระดับชั้นยศ			รวม	χ^2	PROB
	ต่ำ (ร.ท. - ร.อ.)	กลาง (พ.ต. - พ.ท.)	สูง (พ.อ.ขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	22	27	18	67	0.51	0.7746
	41.5	48.2	46.2	45.3		
สูง/เห็นด้วย	31	29	21	81	0.51	0.7746
	58.5	51.8	53.8	54.7		

จากตารางที่ 11.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจาก สบช.ทบ. จากความร่วมมือจาก กรมส่งกำลังบำรุงทหารบกในการนํานโยบายไปปฏิบัติพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญ 0.05 ($\chi^2 = 0.51$ df = 2, prob = 0.7746) กล่าวคือกลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำมีความคิดเห็นว่าจะจัดปัญหาดังกล่าวมีระดับการเป็นปัญหาสูงมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลางตามลำดับ

ตารางที่ 11.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาที่เกิดจาก
สข.ทบ. ขาดความร่วมมือจาก กรมส่งกำลังบำรุงทหารบกในการนันทนโยบาย
แบบปฏิบัติ

ระดับการ เป็นปัญหา	อายุราชการ			รวม	χ^2	PROB
	ต่ำ (ต่ำกว่า - 10 ปี)	กลาง (11 - 20 ปี)	สูง (21 ปีขึ้นไป)			
ต่ำ/ไม่เห็นด้วย	21	28	18	67		
	43.8	45.9	46.2	45.3	0.07	0.9671
สูง/เห็นด้วย	27	33	21	81		
	56.3	54.1	53.8	54.3		

จากตารางที่ 11.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็น
ปัญหาที่เกิดจาก สข.ทบ. ขาดความร่วมมือจาก กรมส่งกำลังบำรุงทหารบกในการนันทนโยบาย
ปฏิบัติพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05 ($\chi^2 = 0.07$ df = 2, prob =
0.9671) กล่าวคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำมีความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีระดับความเป็นปัญหา
สูงกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการปานกลางและกลุ่มที่มีอายุสูงตามลำดับ

สรุป จากการศึกษารวบรวมข้อมูล พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่า
ปัจจัยที่เกิดจาก สข.ทบ. ขาดความร่วมมือจาก กรมส่งกำลังบำรุงทหารบก ในการนันทนโยบาย
แบบปฏิบัติมีระดับการเป็นปัญหาสูง ซึ่งเป็นปัจจัยปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การการนันทนโยบาย
แบบปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นยศกับระดับการเป็นปัญหาดังกล่าว ที่เกิดจาก
ปัจจัยดังกล่าวพบว่า กลุ่มที่มีระดับชั้นยศต่ำมีความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีความเป็นปัญหาสูง
มากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีระดับชั้นยศสูงและกลุ่มที่มีระดับชั้นยศปานกลาง ตามลำดับ

และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับระดับการเป็นปัญหาดังกล่าวพบว่า กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำ มีความคิดเห็นว่าปัจจัยปัญหาดังกล่าวมีระดับความเป็นปัญหาสูงมากกว่า กลุ่มที่มีอายุปานกลางและกลุ่มที่มีอายุราชการสูงตามลำดับ

3. สรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจำนวน 20 ตัวแปร ครอบคลุมเป็น 4 กลุ่มปัญหา คือ กลุ่มปัญหาที่เกิดจากตัวนโยบาย ๆ กลุ่มปัญหาที่เกิดจากสมรรถนะของหน่วยงานที่นโยบาย ๆ ไปปฏิบัติ กลุ่มปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และกลุ่มปัญหาที่เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นปัญหาต่ำ กับกลุ่มที่เป็นปัญหาสูง พบว่ากลุ่มที่เป็นปัญหาต่ำหรือปฏิบัติสมมุติฐานมีจำนวน 9 ตัวแปร และกลุ่มที่เป็นปัญหาสูง 11 ตัวแปร โดยที่ห้าอันดับของตัวแปรที่มีปัญหาสูงสุดตามลำดับคือ ตัวแปรที่เกิดจากการขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลสารสนเทศของ สบช.ทบ. (95.3 %) ความไม่ชัดเจนในการกำหนดภารกิจ และการมอบหมายงานของนโยบาย (92.6 %) การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ของ สบช.ทบ. (88.5 %) การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของ สบช.ทบ. (85.8 %) เจ้าหน้าที่ของสบช.ทบ. ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณ (84.5 %) รายละเอียดตามตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐาน

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล และทดสอบสมมติฐาน

ลำดับ	กลุ่ม ปัญหา ที่	ตัวแปร/สมมติฐาน	ระดับการเป็น ปัญหาต่ำ		ระดับการเป็น ปัญหาสูง		ค่า Z	การ ตีความ
			ความถี่	%	ความถี่	%		
1		ความไม่ชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายฯ	31	20.9	117	79.1	8.7	ยืนยัน
2		ความไม่ชัดเจนในการกำหนดภารกิจและมอบหมายงานของนโยบายฯ	11	7.4	137	92.6	19.73	ยืนยัน
3	1	ความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบการวัดผลการปฏิบัติงานของนโยบายฯ	28	18.9	120	81.1	9.66	ยืนยัน
4		ความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานการทำงานของนโยบายฯ	25	16.9	123	83.1	10.7	ยืนยัน
5		ความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบการให้คู่มือให้โทษของนโยบายฯ	37	25.0	111	75.0	7.02	ยืนยัน
6		การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของ สบข.ทบ.	21	14.2	127	85.8	12.4	ยืนยัน
7		การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านงบประมาณ ของ สบข.ทบ.	111	75.0	37	25.0	7.02	ปฏิเสธ
8	2	การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ของ สบข.ทบ.	17	11.5	131	88.5	14.6	ยืนยัน
9		การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ของสบข.ทบ.	30	20.3	118	79.7	8.92	ยืนยัน

ลำดับ	กลุ่ม ปัญหา ที่	ตัวแปร/สมมุติฐาน	ระดับการเป็น ปัญหาต่ำ		ระดับการเป็น ปัญหาสูง		ค่า	การ ตีความ
			ความถี่	%	ความถี่	%		
10		การขาดการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลสารสนเทศของ สบช. ทบ.	7	4.7	141	95.3	26.0	ยืนยัน
11		เจ้าหน้าที่ของ สบช. ทบ. ขาดการรับรู้และการยอมตาม	91	61.5	57	38.5	2.87	ปฏิเสธ
12		เจ้าหน้าที่ของ สบช. ทบ. ขาดอิสระในการใช้วิจารณญาณ	23	15.5	125	84.5	11.6	ยืนยัน
13	3	เจ้าหน้าที่ของ สบช. ทบ. ขาดการจูงใจจากผู้บังคับบัญชา	105	70.9	43	29.1	5.59	ปฏิเสธ
14		เจ้าหน้าที่ของ สบช. ทบ. ขาดการประสานงานกันทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน	99	66.9	49	33.1	4.36	ปฏิเสธ
15		สบช. ทบ. ขาดความร่วมมือจาก กพ. ทบ.	76	51.4	72	48.6	2.4	ปฏิเสธ
16		สบช. ทบ. ขาดความร่วมมือจาก ขว. ทบ.	99	66.9	49	33.1	4.36	ปฏิเสธ
17		สบช. ทบ. ขาดความร่วมมือจาก ยก. ทบ.	76	51.4	72	48.6	2.4	ปฏิเสธ
18	4	สบช. ทบ. ขาดความร่วมมือจาก กบ. ทบ.	67	45.3	81	54.7	1.96	ยืนยัน

ลำดับ	กลุ่ม ปัญหา ที่	ตัวแปร/สมมุติฐาน	ระดับการเป็น ปัญหาต่ำ		ระดับการเป็น ปัญหาสูง		ค่า	การ ตีความ
			ความถี่	%	ความถี่	%		
19		สพข.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก กร.ทบ.	115	77.7	33	22.3	8.10	ปกติ
20		สพข.ทบ.ขาดความร่วมมือจาก พร.ทบ.	109	73.6	39	26.4	6.51	ปกติ